

Maandag 7 september – ochtend

R. Ik heb geprobeerd om Manas na de meditatie nuttig werk geven, en merk dat het lichaam eerst in een staat van Aandacht gebracht moet worden om goede resultaten te verkrijgen. Zijn fysieke oefeningen en houdingen bruikbaar voor goed denken?

Z.H. Het lichaam kan een brug of een hindernis zijn. In het vroege stadium van ontwikkeling is reguleren van het lichaam zeer noodzakelijk om juist functioneren van Prana, Manas en Buddhi te krijgen. Als het lichaam niet stil of gereguleerd wordt gemaakt zal het een hindernis worden. Het lichaam heeft zes wijzigingen: verwekken, bestaan, verandering, groei, aftakeling en vernietiging. In het stadium van groei heeft het meer kracht om discipline te beoefenen. Een jonge discipel zal in staat zijn vele uren discipline te verdragen, terwijl een ouder iemand dat niet kan. Maar als je eenmaal je lichaam tot discipline hebt gereguleerd in de vroege stadia en de discipline tot een natuurlijk deel van je leven hebt gemaakt, wordt dat lichaam een natuurlijke brug. Zelfs het stil maken van het lichaam hoeft geen noodzakelijke voorwaarde te zijn voor het duiken binnenin op een hoger niveau. Zelfs een handicap of ziekte belemmeren dat werk niet. Het subtiele lichaam van Prana, Manas en Buddhi wordt op zijn beurt natuurlijk gewend om je dieper naar de Atman te laten duiken.

R. In het westen zijn de mensen zeer onachtzaam bij het reguleren van het lichaam in het vroege stadium en hebben dus heel weinig Spirituele gedachten. Ik denk dat als ze het lichaam reguleerden dat ze meer Spirituele gedachten zouden hebben. Is dat juist?

Z.H. Tenzij de discipline natuurlijk wordt en men zonder enige moeilijkheid naar binnen kan keren, moet men proberen om het lichaam te reguleren. We weten dat de hand van een slapend iemand beweegt als een mug hem bijt. Dit is een natuurlijke staat van bewegende gewoonte. Ons lichaam zou zo veel getraind moeten worden dat het de verschillende delen onmiddellijk zou moeten toestaan om hun juiste handelingen uit te voeren. Als dit niet in het vroege stadium werd gedaan, zelfs als sommige mensen wat succes hadden in meditatie dan lopen ze het gevaar om terug te vallen, en zullen geen echt voordeel uit meditatie verkrijgen.

R. De wolken lijken nu verdwenen te zijn, maar ik weet dat als ik mijn geest toesta om vrij te zwerven dat de mist zich heel snel weer zal vormen!

Z.H. Men zou de Manas (geest) nooit de vrije ruimte moeten geven. Het is een heel belangrijke schakel in ons wezen dus hij moet altijd onder controle staan van zuivere Buddhi. Buddhi wordt gemakkelijk getraind en kan na een periode van discipline vrijgemaakt worden. Je kan natuurlijk wat beproevingen of testen krijgen om het niveau van je geest en Buddhi te onderzoeken, en hen voor dat doel enige vrijheid laten. Als ze van nature in de richting van activiteiten gaan die nuttig zijn voor de Atman dan kunnen ze zich voor vrijheid kwalificeren, maar eerder niet. Jongens wordt in school vrijheid gegeven om bij het examen te schrijven wat ze voelen en aldus wordt hun niveau bepaald. Een van de gemakkelijke testen zijn iemands dromen. In dromen zijn mensen meestal in hun natuurlijke staat van de geest en het soort dromen kan de werking van hun geest onthullen.

Toen Z.H. door Jaiswal werd gevraagd naar hen die niet weten of ze dromen hebben, zei hij dat diepe slaap slechts twee uur duurt en mensen meer dan dat half slapen, dus iedereen zal wat dromen hebben om te bestuderen hebben zelfs al zijn het er niet veel.

Z.H. Men moet altijd waakzaam zijn en niet toestaan alles te laten gebeuren zoals ze willen. Dat is met de stroom mee. De weg van ontwikkeling behoeft waakzaamheid en discipline. Als je de gelegenheid voor het gezelschap van goede mensen of discipline kwijt bent geraakt, zou men zichzelf kunnen laten gaan om lang te lijden. De menselijke vorm is het platform waar discipline beschikbaar is; mis je de kans dan ga je hetzelfde ellendige leven in eeuwigheid herhalen. De geest (Manas) denkt dat de wereld werkelijk is en wil er graag in onwetendheid mee leven. Dit is illusie, en om die illusie te genezen wordt de discipline voorgeschreven. Nu moet zelfs ook deze discipline niet als waar aangenomen worden! De Waarheid is dat men werkelijk Atman en het Absolute is, maar men kent dit geheim niet vanwege onwetendheid. Zodra je je Werkelijke Zelf realiseert, wordt ook de discipline nutteloos. Als je een doorn in je voet hebt, haal je hem eruit met hulp van een andere doorn en na gebruik gooi je beide doorns weg! Dus op een bepaalde manier is zelfs de discipline een illusie, maar deze illusie zal alleen de fundamentele illusie van onwetendheid te niet doen.

Er was eens een dhobi (wasman). Hij gebruikte veel ezels om zijn lasten te dragen. Op een dag werd hij ziek en vroeg zijn zoon om de ezels te pakken en hen mee te nemen naar het wassen. Hij pakte ze en probeerde hen naar de rivier te bewegen maar ze verzetten geen poot. Ziende dat ze niet vastgebonden waren, was hij verbaasd over wat er gebeurde en hij ging naar zijn vader om het te vragen.

De vader zei: "Oh, ik moet je dit ook nog vertellen. 's Avonds raak ik hun poten aan alsof ik hen met een touw vastmaak, en 's morgens raak ik ze weer aan net alsof ik ze losmaak." De jongen deed dat ook, en toen begon elke ezel te bewegen. Feit is dat de ezels allemaal dachten dat ze niet vrij waren en daarom niet konden lopen!

Zo is de toestand van alle menselijke wezens. De onwetendheid is illusionair, en om die te verwijderen moet je een andere illusie ondergaan teneinde je werkelijke staat te realiseren; maar dit is zeer essentieel en je hebt geen keus om dit te ontlopen.

Het Absolute schept de Schepping wanneer Hij naar buiten kijkt. Wanneer hij naar binnen kijkt heeft er geen Schepping plaats. Dus de schepping is gebonden naar buiten toe, en vanwege de natuur van de schepping worden lichaam, geest en Buddhi ook naar buiten toe gebonden. Discipline keert hen naar het 'binnenin'. In het Zelf is alle Gelukzaligheid, Bewustzijn en Waarheid.

Maandag 7 september – avond

R. U sprak over de bewegende geest (Manas) die bij het begin van de meditatie naar elk geluid of uiterlijke ervaring rent, maar in mijn geval lijkt hij ook te rennen naar innerlijke ideeën en gedachten, en deze lijken mij veel moeilijker te beheersen. Kunt u me vertellen hoe?

Z.H. De geest (Manas) die gewoonlijk denkt over de wereld buiten is ook in staat om een wereld van zichzelf binnenin te fabriceren. Om de werking binnenin en buiten van Manas te stoppen, zou men de hulp van Buddhi in moeten roepen. Je kunt dat op twee manieren gebruiken. De ene is om alle werken (aan materiële voorwerpen) te laten vallen en te vervangen door Spirituele voorwerpen. Als je dat niet kunt, zou je moeten leren ze te negeren. Je zou er niet aan gehecht moeten zijn en ze gewoon aan de kant moeten laten staan, en als je stopt om ermee te spelen, wordt hun kracht verminderd en zo zullen ze je verlaten. Deze twee manieren om nutteloze mentale activiteiten te vermijden worden Anvaya en Vyatireka genoemd.

Deze vragen van de leider van de School voor Meditatie zijn vertaald, ingestuurd, en schriftelijke beantwoord door Z.H. en als volgt opnieuw vertaald:

Mr. Whiting. De Mantra lijkt nu heel subtiel, bijna niet-bestaand. De richting lijkt belangrijk en dit is genoeg. Is dit goede meditatie en is er hulp om de richting in de ze subtiele staat te bewaren?

Z.H. Hulp is alleen nodig wanneer de geest buiten is en de Mantra niet zijn eigen ritme krijgt. Wanneer de Mantra de subtiele staat heeft verkregen, dan is de beste hulp helemaal geen hulp. In deze staat heb je niets nodig, volg alleen maar en laat hem handelen zoals hij wil.

W. De recente ervaringen zowel in meditatie en in gewone zaken geeft een afscheiding van lichamelijke gewaarwordingen en een ander deel dat stil en niet geraakt is. Er lijkt geen noodzaak te zijn om fysieke gewaarwordingen te proberen te beheersen, dat wat er toe doet is het stille centrum waar alles aan refereert. Is deze scheiding nodig voor de ontwikkeling? Wat is dit andere deel dat stil is, maar zeer krachtig en volledig onverschillig?

Z.H. De realisatie van deze afgescheiden staten is zeer behulpzaam maar dat betekent niet dat we de fysieke gewaarwordingen moeten beheersen en evenmin moeten loslaten. We hoeven alleen onze fysieke gewaarwordingen te reguleren hetgeen meer energie zal leveren voor het Zelf en voedsel voor lichaam, geest en Buddhi. Dat wat stil, krachtig en verschillend is, is de getuige die we Atman noemen.

W. In het werk voor de School voor Meditatie moet je soms refereren aan een gedeelte van jezelf dat geen ideeën van zichzelf heeft,

volledige onpartijdig is en sterk is omdat het zwak is. Dit lijkt essentieel. Ligt de weg door dat wat zwakte lijkt te zijn?

Z.H. Men kan dat niet zwak noemen. Het is natuurlijk een beetje serieus, onthecht, niet opwindend en enkel de getuige, dus het kan zwak lijken, maar dat is het niet. Het is juist de bron van alle kracht. Het schreeuwt nooit, eist nooit, het kijkt enkel toe en geniet. De weg is daarop gericht.

W. Ons is verteld dat inspanning een noodzakelijke stap is op de Ladder van Zelfrealisatie. Middels onze eigen inspanning hebben we gemerkt dat fysieke inspanning in dit werk van geen nut is. Essentiële inspanning lijkt noodzakelijk. Wat is essentiële inspanning? Hoe kunnen we daartoe komen?

Z.H. De inspanningen zijn noodzakelijk tenzij Buddhi volkomen gezuiverd is van onzuiverheden en geest, zintuigen en lichaam onderworpen zijn aan zuivere Buddhi. De fysieke inspanning is de primaire inspanning, van hier kan men de werking op zintuigen en geest aanpakken. Eerst wordt het lichaam gewend aan het disciplineren van de geest, en wanneer de geest gehoorzaam is, dan de Buddhi. Wanneer Buddhi zuiver is opent het de poort voor het individuele (Ahankara) om zijn eigen werkelijke Zelf te zien. Hier worden alle inspanningen en disciplines nutteloos. Dit is het domein van gelukzaligheid, bewustzijn en Waarheid. De inspanningen op lichaam, Manas en Buddhi zijn gelijktijdig door kennis en discipline. De essentiële inspanning is alleen datgene dat de huidige begrenzing van lichaam, Manas of Buddhi verwijdert.

R. Betekent essentiële inspanning werk aan Buddhi en is toewijding de manier om jezelf daarop voor te bereiden?

Z.H. Buddhi werkt zowel vanuit het emotionele centrum als vanuit het intellect. De intellectuele inspanning is heel belangrijk want wat men ook in het emotionele centrum krijgt, wordt alleen met het hoofd verkregen. Zodra je emotionele centrum juist is opgeladen, zal dat zeer behulpzaam zijn.

Dinsdag 8 september – ochtend

R. Ik zou mijn Buddhi graag met Sattva willen verzadigen zodat hij sterker wordt. Ik merk dat zorgen de Sattva opeten en dat vertrouwen het verbetert.

Z.H. De natuurlijke staat van het Zelf is Sattvisch. Alle veranderingen in Sattva zijn Rajas en alles tegengesteld aan Sattva is Tamas. Men moet ervoor zorgen en duidelijk maken dat het Zelf van nature Sattvisch is, en we hoeven het niet Sattvisch te maken omdat het niet nodig is om dat te doen. Wat we proberen te doen is de wolk en de onzuiverheden die hem omringen, en die hem veelsoortig laten lijken en Rajas, te verdrijven. Dit komt door slecht gezelschap, het fysieke en het geestelijke gezelschap. Als men in gezelschap van goede mensen en ware kennis verkeert, is de weg duidelijk en het onderscheid is juist. In tijden van minder Sattva kan men altijd slecht gezelschap vermijden. Een dag in slecht gezelschap is meer schadelijk dan dat een dag in goed gezelschap nuttig is. Als men invloeden uit slecht gezelschap heeft verzameld, kan men het altijd verwijderen met de kennis van het Zelf. Wanneer men op straat wandelt en op iets smerigs trapt, amputeert men niet de vieze voet maar wast het vuil weg met schoon water. Alle slechte invloeden zijn vuil en kunnen weggewassen worden door ware Kennis en meditatie.

Als Sattva eenmaal dominant is en je leeft van nature in Sattva, dan maakt zelfs gezelschap geen verschil want er is geen slecht gezelschap meer dat in je kan dringen. Bijvoorbeeld, een sandelhout boom wordt omringd door giftige slangen maar geen enkel gif tast het aan. Het gezelschap van goede mensen en ware Kennis stabiliseert geloof en garandeert Sattva.

Houd altijd dit centrale idee in je geest dat niemand het Zelf werkelijk kan aantasten. We hebben alleen goed gezelschap en ware Kennis nodig om de wolk die het Zelf omringd te verdrijven.

R. Aangezien iemand heel veel alleen is, wat kan Zijne Heiligheid zeggen over wat voor gezelschap gedachten, gevoelens etc. zijn?

Z.H. Wanneer men denkt alleen te zijn, is men dat in feite niet. Men wordt altijd door velen omringd. De meest nabije familieleden zijn Buddhi, Manas en zintuigen. Buddhi is als een echtgenote en Manas als een zoon. Hun gezelschap is noodzakelijk.

R. Het grootste probleem met ons lijkt te zijn dat de zoon altijd probeert ruzie te maken met de echtgenote. (De aanwezige vrouwen lachen. Z.H. is het ermee eens.)

Dinsdag 8 september – ochtend

Meer Volledige Versie

R. De wolk lijkt je ervan te weerhouden om te voelen dat de kleine wereld hetzelfde is als de grote wereld. Het lijkt te komen door denken in plaats van enkel te Zijn en toe te kijken.

Z.H. De wolk omringt de Buddhi. Onwetendheid is de oorzaak. Omdat de Buddhi onzuiver is, kan het niet zien wat wat is. Het ziet de dingen altijd verschillend. Hoewel Buddhi licht verkrijgt van de Atman, wanneer hij veronderstelt dat het licht van hemzelf is en concludeert dat alles wat hij observeert juist is, dan is hij zeker onzuiver; en wanneer hij begrijpt dat hij Licht van de Atman verkrijgt en niets voor zichzelf opeist, dan is hij zuiver. De mobiliteit (snelheid) van Buddhi is een van de grote struikelblokken in het zien van de Waarheid. Het mechanische aspect en zijn snelheid maken het moeilijk om de dingen juist te zien. Door meditatie zuivert men hem en maakt hem stil hetgeen het mogelijk maakt om de dingen juist te zien, en dat is wat we noemen het wegtrekken van de wolken.

De innerlijke relatie is belangrijker dan de uiterlijke relatie. De innerlijke relatie werkt door de emotionele stroom die Eeuwig is. Welke aanvraag ook wordt gedaan, deze innerlijke stroom zorgt voor de voorraad. Natuurlijk moet de aanvraag gedaan worden. Men kan zonder twijfel zeker zijn van de voorraad.

R. Het materiaal dat Z.H. heeft gegeven is fantastisch. Maar het lijkt alsof men zichzelf nu aan het beroven is van het plezier om in zijn aanwezigheid te zitten.

Z.H. Het gevoel van afgescheidenheid is alleen in de fysieke materiële wereld. De wereld van Bewustzijn kent geen afgescheidenheid, daar is alles verenigd. Het is goed om samen te komen, maar volgens de lijn van handelingen die individuen uitvoeren zijn ze vele malen gescheiden. Men moet boven deze dingen (afgescheiden gevoel) uitstijgen en verenigd worden in de bewuste wereld.

R. Moet men een besluit nemen om erboven uit te stijgen?

Z.H. De naam van de Doctor staat naar behoren in het dagboek geregistreerd en hij hoeft zich helemaal niet niet alleen gelaten of afgescheiden te voelen.

Mrs. Brown. Bestaan er verschillende stadia van Zijn?

Z.H. Er zijn stadia of stappen die op de Ladder van Kennis staan gemarkeerd om te bepalen hoever men is gekomen, maar in het geval van Zijn is het enkel een kwestie van Verlichting die in het begin min of meer momentaan is. Het neemt iemand mee naar de andere wereld. In het gebied van Zijn is het tamelijk moeilijk om stappen te definiëren. In het geval van Kennis kan men dat wel doen. Bijvoorbeeld, misschien woont u in Londen, en heeft u een buitenhuis op het platteland om weg te kunnen zijn van de gespannen atmosfeer en om te genieten van vrede en rust te krijgen. De Spirituele wereld is als een buitenhuis waar men naar toe gaat om te rusten en meer energie te krijgen om meer werk te kunnen doen in de fysieke wereld. Je kunt naar het buitenhuis gaan op de fiets, met de auto of met de trein. Mensen hebben verschillende soorten van Zijn. Sommigen gaan vlugger dan anderen.

Tegen de Doctor: Ik wens u een vreedzame reis en u zou nu met vastbeslotenheid moeten denken dat het Koninkrijk binnenin van u is en dat u zijn rechtmatige eigenaar bent en van daar uit moet regeren. De relatie tussen een discipel en de Leraar wordt slechts eenmaal gelegd en blijft lang bestaan – zo lang als voor altijd.

Het lijkt meer op de huwelijksrelatie. Wanneer een meisje erin toestemt met een man te trouwen, is dat moment zeer belangrijk. Dit moment zal bepalen hoe de dingen er in de jaren die komen eruit zullen zien, en deze man zal naast haar staan. De gewone dingen van het leven gaan gewoonlijk door zonder een diepe indruk te maken en hetzelfde is tot dan toe van toepassing op de discipel. Zodra je de gids vindt, vind je hem voor altijd. De kwesties van tijd en ruimte zijn ondergeschikte onderwerpen. Of ze nu samen blijven of fysiek kilometers van elkaar af wonen maakt geen verschil. In de Innerlijke wereld is het allemaal verenigd.

R. Ik heb een groot geluk ervaren sinds ik hier ben, en geleidelijk aan zie ik steeds meer dingen die u zei, bewaarheid worden. Er zijn er veel die ik niet heb gezien, maar ik denk dat zij voor de toekomst zijn.

Z.H. Ik wens uw vrouw een vredig herstel toe, en geef mijn zegen aan uw groepen in Londen en elders, en hoop dat uw werk vreedzaam en zonder problemen door zal gaan en dat u vredig door zult gaan.

R. (sprekend over Mr. en Mrs. Brown) Honderden mensen zijn hem dank verschuldigd voor wat hij hen gaf, inclusief het verhaal van de Koning en de Zeven Poorten, welk een grote indruk maakte.

Z.H. Het verhaal van de Koning en de poorten was in feite een verhaal van het Absolute en de Atman. Het Absolute zijnde de Koning nodigde alle individuen uit om het Koninkrijk te verkrijgen. Degene die een heldere visie had en de overtuiging om nergens onderweg te stoppen, kwam bij Hem en erfde het Koninkrijk. Het verhaal was enkel een verzinsel met de Atman als het onderwerp, de poorten die de wonderbaarlijke verborgen krachten bieden zijn de verschillende treden van de ladder en de Koning is het Absolute. Z.H. geeft liefdevolle zegeningen.

Dinsdag 8 september – middag

Inleiding tot ons Laatste Gesprek

(van de Band Gemaakt door M.B.)

Gelukkig hadden we een telegram naar Mrs. Brown in Delhi gestuurd om haar te vragen eerder dan de afgesproken datum van woensdag de 9^e te komen, zodat we haar alles konden laten zien en haar eerste vragen konden vertalen. Haar telegram zei dat ze vanmorgen zou aankomen, dus na afloop van onze ochtend audiëntie om 11 uur ging Jaiswal naar het vliegveld om haar te ontmoeten. Toen hij daar was kwam hij er achter dat we die avond zouden moeten vertrekken teneinde onze verbinding in Delhi te halen vanwege de 'langzaam aan actie' van Indian Airlines. We moesten dus niet alleen Mrs. Brown wegwijs maken, maar ook pakken en het hotel verlaten voordat onze taxi om kwart voor 4 's middags vertrok voor onze laatste audiëntie met Z.H. en om Mrs. Brown opnieuw voor te stellen. Het vliegtuig zou om 5 uur vertrekken en de rit daarheen duurde 3 kwartier; we moesten daarom steeds bellen met Indian Airlines om te horen hoe laat het vliegtuig uit Calcutta ging.

Ons halve uur meditatie met Z.H. was daarom meer dan ooit een oefening in onthechting, maar het was zeer succesvol, en ook het gesprek van een half uur waarin we verschillende vragen stelden, waaronder die van Mrs. Brown. Tot dat moment wist Z.H. niets van ons onmiddellijke vertrek; maar toen stuurden we iemand om met het vliegveld te bellen en hoorden dat het vliegtuig zo laat was dat we hem uitlegden dat we nog een half uur langer konden blijven.

Volkomen onverstoord gaf hij een mooie samenvatting van het bezoek en uiterst liefdevolle laatste aanwijzingen. Hij gaf ons onze geschenken en hing bloemenkransen om ons heen, de mensen verzamelden zich om ons heen om afscheid te nemen; we gaven onze transistor en een geldgeschenk aan Z.H. voor zijn School, en terwijl we in de wachtende taxi snel naar het vliegveld reden, merkten we dat het vliegtuig nog anderhalf uur te laat kwam! Dus Jaiswal kon Mrs. Brown nog haar laatste les Hindi geven, terwijl ik de zon zag ondergaan en het donker werd, en nadacht over de verandering in mijn hele natuur en hoe de blik op de wereld die in die korte drie weken was veranderd.

Alleen het eerste deel van dat laatste gesprek wordt hier weergegeven.

R. Ik wil mijn Buddhi verzadigen met Sattva zodat hij sterker zal worden. Hoe kan ik hier dichter bij komen? Ik merk dat zorgen maken de Sattva opeet en dat vertrouwen het verbetert.

Z.H. De natuurlijke staat van het Zelf is Sattvisch. Wanneer er een verandering plaats vindt, dan neemt het de Rajas, en het tegenovergestelde van de natuurlijke staat is de Tamasische staat. Je kunt van een ding dus zeker zijn, dat de natuurlijke staat van het Zelf Sattvisch is. We gaan het niet Sattvisch maken maar we moeten eenvoudigweg de wolk en de onzuiverheden die het omringen, doen verdwijnen en deze onzuiverheden en de wolk samen komen door slecht gezelschap, het gezelschap dat we hebben gehad. De kennis die gehad hebben, als we de juiste kennis hebben, de Ware Kennis en gezelschap van goede mensen, dan is onze weg duidelijk en onze bestemming is nabij. Als je merkt dat er Sattva lijkt af te nemen, dan kan men dit doen: dat als het goede gezelschap niet beschikbaar is, ga dan tenminste niet naar slecht gezelschap, blijf weg. Want een dag in slecht gezelschap is meer schadelijk dan dat een dag in goed gezelschap nuttig is, dus je moet heel voorzichtig zijn met slecht gezelschap. Maar als er iets uit slecht gezelschap wordt gehaald, wast de Kennis van het Zelf die af, net als wanneer je op straat loopt en op iets smerigs trapt, dan hoef je niet de voeten af te snijden maar wast ze gewoon met schoon water. Dus de kennis van het Zelf is het schone water waarmee je alle onzuiverheden kunt schoonmaken en je zou ervoor moeten zorgen het gezelschap van slechte invloeden te vermijden. De slechte invloeden – hij gaf een voorbeeld dat de sandelhout boom meestal omringd is door slangen en ze blijven hem slaan en bijten, maar niets dringt door; het sandelhout neemt geen enkele van de onzuiverheden op die in de slangen geconcentreerd zijn. Net zoals de Atman, de Atman binnenin, nooit iets zal opnemen omdat zijn natuur Sattva is. Alleen de wolk schept – en dan voel je dat je heel verschillend bent, maar in feite is dat niet zo. Houd dit idee centraal in je geest, dat niets je Zelf kan aantasten. Houd goed gezelschap, vermijd slecht gezelschap.

R. Aangezien men heel veel alleen is, bedoelt Zijne Heiligheid met gezelschap de invloeden van binnenin, gedachten en herinneringen?

Z.H. Z.H. Wanneer men alleen is, is men dat in feite niet. Men wordt altijd door velen omringd, en de meest nabije daarvan, zijn Buddhi en Manas. Hij zegt dat Buddhi meer lijkt op de echtgenote en Manas is als een zoon, dus zelfs wanneer je alleen bent heb je gezelschap. Men houdt van een goede echtgenote, en niemand doet haar kwaad, dus men zou erop moeten toezien dat de vrouw werkelijk zuiver is en de zoon gehoorzaam. Om dit alles te doen zijn er twee soorten voedsel: voedsel dat we in ons lichaam stoppen en voedsel dat als het in de geest komt, getransformeerd wordt in subtiele vormen. Als we verkeerd voedsel krijgen, slecht voedsel dat niet gepast is voor het Zelf, dan zal dat zeker wat spanningen in het lichaam geven en die spanning zal ook door de geest opgepakt worden. Dus men zou voorzichtig moeten zijn bij de keuze van voedsel en wanneer men voedsel gebruikt zou men moeten denken dat je het eenvoudig gebruikt om de machinerie op peil te houden, en het nemen in naam van God; dat ik dit alleen in het vuur doe dat binnenin is, hetgeen de Atman is, en om dit lichaam, de plek waar de Atman woont, stralend gezond te houden, neem ik het voedsel. Men zou zuiver voedsel moeten gebruiken. Daardoor zullen de zuiverste gedachten en wensen oprijzen.

Voor wat betreft wensen en gedachten, kan men kijken naar de bakens van licht in het leven van grote mensen, en men kan over hun leven en hun manieren lezen; hoe ze hun leven hebben geleefd, hoe ze op hun manier hebben gewerkt. Men kan altijd inspiratie door hen krijgen en hen voor jezelf in de geest en in gedachten houden. Op deze twee manieren kan je zeker goed gezelschap hebben, het essentiële goede gezelschap.

R. Wat zijn de drie soorten voedsel, het voedsel dat we eten en de twee andere soorten? Mijn behoefte lijkt te zijn dat de vrouw en zoon in me ophouden met ruzie maken.

Z.H. Wanneer je alleen bent in gezelschap van jezelf, kan men voornamelijk het leven van de Gerealiseerde mens overnemen, de grote mensen. Bestudeer hun manieren en hun leven want zij zijn de mensen die het meeste geven als je alleen bent. Ze zijn Gerealiseerd, zij niet gebonden; ze zijn bevrijd, dus alles wat we door hen verkrijgen zelfs door te lezen of over hun leven te denken, vergroot de voorraad binnenin. En hij geeft de illustratie dat er honderden wagons op het rangeerterrein staan, ze zijn niet mobiel en als iemand er een moet voortbewegen, kan het wel tien of vijftien

minuten duren voor ze een klein stukje weggeduwd zijn. Maar als ze eenmaal gekoppeld zijn aan de locomotief, dan wordt hun snelheid de snelheid van de locomotief. Van zichzelf hebben ze geen snelheid. Dus op het moment dat we ons koppelen aan de Gerealiseerde Mens, als een locomotief, neemt hij ons met hem mee, en krijgen we snelheid. Dus wanneer je alleen bent, zou je altijd naar dit doel moeten zoeken. Je kan met de Chitta, hetgeen intellect is, door de poort van Kennis, Bewustzijn gaan. Dat is er een die hij beschrijft, maar in dat opzicht handelt de 'Ik' als een gevangenisdirecteur die naar de gevangenis gaat, de deur wordt voor hem open gemaakt, hij bezoekt op zijn beurt alle gevangenen al naar gelang hun klasse en niveau, geeft aanwijzingen, en komt daarna terug. De poort gaat weer voor hem open, hij komt naar buiten, maar niemand anders zou met hem mee naar buiten kunnen komen; alleen hij kan er uit komen. Dus de intelligentie van Zuivere Kennis is als dit, dat het 'Ik', het Zelf, naar binnen en buiten kan gaan. Wanneer hij de gevangenis in gaat, is wanneer hij naar buiten komt in onze Buddhi, in de zintuigen of de geest. Dan leidt hij alles, en zonder dat een van hen diep dat koninkrijk in gaat, gaat hij zelf en woont in vrede en gelukzaligheid. Maar de andere weg is de weg van emotie. Emotie is als de bediende die van de cipier houdt en hem dient, zo dat waar de cipier ook komt en gaat, hij ook zonder enig probleem komt en gaat; zelfs zonder bij de cipier te zijn, heeft hij de vrijheid – toegang om naar binnen en naar buiten te gaan, steeds als hij wil want hij erft de krachten van de cipier. Dus men kan ook door de emotionele weg – door Emotie daar naar binnen gaan. Maar wanneer je over de weg van Emotie gaat, werkt intelligentie heel weinig, bijna niet, en wanneer je over de weg van Intelligentie gaat werkt emotie daar niet, maar voor wat betreft de emotionele weg, speelt intelligentie op zijn minst de eerste rol om die gedachte, dat denken in het hart te brengen door ...(?) Intelligentie moet in zekere mate werken om de liefde voor Waarheid te bewerkstelligen zodat de emotie kan beginnen te werken. Dat is de weg van Liefde en Toewijding. Hij zegt dat ons werk nergens toe leidt. Zoals gezegd wordt, dat wat we ook bezitten, we reeds bezeten hebben. Wat er ook in de voorraad van onze geest is, waar we ook aan vasthouden wordt een voor een verwijderd, en omdat deze dingen achtergelaten worden, voelen we dat we nergens naar toe gaan. We gaan zeker wel ergens heen, maar we laten al onze bezittingen achter, en op een zeker punt zullen we beroofd zijn van alles wat we bezitten, alles dat de uiterlijke wereld was – al onze bagage. Zodra de bagage helemaal achtergelaten is en we vrij zijn, wat je niets zou kunnen noemen, dan treden we het gebied van het Licht binnen en in dat gebied is Gelukzaligheid en Bewustzijn. Dat is het Koninkrijk waar 'Ik', waar Atman heerst. Hij is ...(?) ... en Hij is Alles daar; er is geen nietsheid, daar, daar is alles. Hij vertelt over een ander aspect van dat niets. Hij zegt dat we alles, de Schepping, alles dat bestaat, voelen vanwege de instrumenten die ons zijn gegeven, maar dat element dat altijd de getuige is van alles, de Atman, getuige is van Schepping. En hetzelfde element is getuige van de nietsheid, dus in feite zal er nooit enige nietsheid zijn want er zal iemand zijn om getuige te zijn van de nietsheid – de zogenaamde nietsheid. Dus men moet kan er zeker van zijn dat er niet iets is als nietsheid. Er is altijd die Getuige die altijd getuige is van bepaalde dingen. Het is enkel de overgang van grote overvloed (bezittingen) hebben en jezelf vrij te laten en het gebied van het Licht in te gaan dat men niets kan voelen. Je moet zeker besluiten om dit in de geest te houden, dat geen enkel Systeem van Kennis iemand Zelfrealisatie geeft, het leidt alleen naar Zelfrealisatie. De barrière tussen jou en de realisatie van het Zelf zijn de dingen die we als 'wolk' hebben bestempeld. Het Systeem en de Kennis zijn er beide alleen op gericht om die wolken te breken, en zodra die wolken gebroken zijn en je er vrij van bent, dan is alles er alleen om door jou om te zien, omdat er niets is om je te hinderen. Niemand ter wereld, geen Gerealiseerd Mens, geen Systeem en geen enkele Kennis kan je Zelfrealisatie geven. Je zult het allemaal zelf verkrijgen. Dit alles wat we proberen te doen is alleen maar al die onzuiverheden, de wolk, de sluier en de mist te verwijderen, zo dat je vrij wordt.

R. Ik moet zeggen dat dit is wat er gedaan is; het heeft al die mist voor dit moment doen optrekken. Ik moet de mist van Londen niet laten terugkomen. De wolk die je verhindert om te voelen dat de kleine wereld hetzelfde is als de grote wereld, deze wolk die ons scheidt, daar wil ik de wortels van kennen. Het lijkt te komen van denken, in plaats van enkel Zijn en observeren.

Z.H. De wolk zit om de Buddhi; het scheidt de vorm, de onwetendheid, en omdat de Buddhi onzuiver is vanwege mist en wolk, kan hij niet zien wat wat is, hij ziet de dingen verschillend. Hoewel Buddhi alleen door de Atman verlicht wordt, wanneer Buddhi zelf denkt dat het licht van zichzelf komt en denkt dat alles wat het ziet juist is, dan is het onzuiver; maar wanneer het Licht verkrijgt van de Atman zonder te denken dat hij licht geeft, dan begint hij juist te zien. De mobiliteit is een van de grootste (problemen), omdat het zo mechanisch is en zo snel werkt dat het niet echt juist kan zien. Hij moet stil zijn; en door meditatie maken we hem stil en maken we hem schoon. Door hem schoon te maken, maken we hem zuiver en helder, en door hem stil maken geven we hem de mogelijkheid om de dingen te zien zoals ze zijn, de Atman te zien zoals deze is, om de wolk te verspreiden, om de blokkade te doorbreken. Zodra we dat doen zou er geen verschil zijn, geen wolk tussen de Atman en de Buddhi. Alles zou volkomen juist werken. Z.H. De innerlijke relatie is belangrijker dan de uiterlijke relatie. De innerlijke relatie werkt door de emotionele stroom en deze is Eeuwig. Wat de Innerlijke wereld ook verlangt uit deze stroom, zoveel wordt verstrekt, maar het verzoek moet gedaan worden. Het stromen van water door die stroom gaat alleen op verzoek, en het werkt volmaakt goed. Er is niets om aan te twijfelen. Alles waar om verzocht wordt, wordt grotendeels daardoor verstrekt.

R. Men is niet langer vol zorgen, alleen een beetje droevig dat men door te gaan zich berooft van het genoeg om in zijn zo heerlijke fysieke aanwezigheid te zijn.

Z.H. Z.H. Het gevoel van afgescheidenheid is alleen in de fysieke, materiële wereld. In de Bewuste wereld is niets anders en niets afgescheiden van elkaar, alles is Een. Hoewel het goed is om samen te komen, toch moeten individuen volgens de lijn van handelingen die ze moeten uitvoeren, vele malen gescheiden zijn. Men moet boven deze materiële wereld uitstijgen en de verbinding houden door de subtiele wereld, de wereld van Bewustzijn.

Mrs. Brown. Dit besluit moet men nemen – om boven materiële details uit te stijgen.

Z.H. (tegen de Doctor): Uw naam is naar behoren ingeschreven in zijn mentale register, dus er is geen kwestie van dat er nooit aandacht aan u wordt gegeven.

Mrs. Brown. Zijn er verschillende stadia van Zijn?

Z.H. Ja, er zijn grote gradaties of klassen, stappen, maar deze stappen zijn berekend op de Ladder van Kennis om te bepalen hoe de dingen zijn doorgekomen. Maar voor wat betreft Zijn, is het enkel een kwestie van Verlichting en die is zeer momentaan, dat neemt men mee naar de andere wereld. Op het niveau van Zijn is het moeilijk om stappen te definiëren; de stappen definiëren we op het niveau van Kennis. Bijvoorbeeld, als u een werkplek heeft, stel u woont in Londen, u werkt daar en u woont daar maar in de weekends heeft u een buitenhuis op het platteland, dat heel vredig is weg van alle gedoe van het leven. U gaat daarheen en heeft volkomen rust. De Spirituele wereld is als een buitenhuis, U gaat erheen, u rust en en herkrijgt energie, komt terug en doet uw werk zoals u gewoonlijk doet, zonder verlies van enige energie. Je kunt naar het buitenhuis gaan op de fiets of met een riksja of met de auto; dat hangt allemaal af van hoe het Zijn is. Bepaalde Wezens kunnen sneller dan anderen gaan, maar je kunt ze niet definiëren; men kan alleen de niveaus van Kennis definiëren.

Z.H. wenst u vrede en een zeer vreedzame, gelukkige reis, en hij zegt dat u deze plek verlaat met een vastbeslotenheid dat het Koninkrijk der Hemelen van u is, en u bent de rechtmatige eigenaar; en niet dat u er binnen moet treden, want u bent er al in. Bijvoorbeeld, hij zegt dat wanneer een meisje erin toestemt met een man te trouwen, dat moment zeer belangrijk is, dat moment bepaalt alles voor haar, te zien dat de komende jaren in het leven de man naast haar zal staan. De gewone dingen van het leven gaan gewoon door, maar ze maken geen verschil in de relatie. Dezelfde soort relatie bestaat tussen een discipel en de Gerealiseerde Mens. Zodra de relatie is gevestigd is het voor altijd. De gewone concepten van tijd en plaats zijn heel kleine zaken. Of men nu fysiek bij hem blijft of niet maakt geen verschil. In de Innerlijke wereld is alles gewoon hetzelfde.

R. Een groot geluk waar ik van genoten heb terwijl ik hier was is dat ik geleidelijk steeds meer dingen die hij zegt, bewaarheid worden. Er zijn er veel die ik nog niet met eigen ogen heb gezien, maar dat zal een prachtige toekomst geven!

Z.H. Hij wil graag zijn liefde en zegen aan uw vrouw geven en de zegen voor alle leden van de groep in Londen, en hoopt dat uw Werk zonder probleem door zal gaan - vredig moge u doorgaan.

R. Wilt u hem voor alles bedanken. Intussen herinner ik me dat vele honderden mensen in het Westen genieten van het verhaal dat verteld is aan Professor en Mrs. Brown in Mathura over de man die door de zeven poorten ging om de Koning om 4 uur 's middags te ontmoeten.

Z.H. Het verhaal van de Koning was niet echt het verhaal van de koning en zijn onderdanen, het was het verhaal van het Absolute en Atman.

Brahma, het Universele, handelde als de koning, en de stappen waren hindernissen in je eigen natuur en alle verschillende mensen in je; maar een van hen die een heldere blik had, had het verlangen om het Absolute te ontmoeten, ging door zonder door een van de poorten en de dingen die daar werden aangeboden, aangetrokken te worden. Dat is het verhaal van de Atman, je eigen Ultieme Zelf en het Absolute. Wat verteld werd was enkel een fabel.

शान्ति शान्ति शान्ति: